

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

(Nádosy-féle ház)

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólá-
lások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek fő

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér). Kőszl János (fő-tér). Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Politikai érettség.

Pécs ápril 6

A magyar nemzetet Kossuth Lajos halála által ért megrendítő gyász napjai sok nevezetes tanulságot szolgáltatottak arra nézve, hogy Magyarország népe nemcsak fenkölt gondolkodású, hazafias és szabadságszerető faj, hanem bir a nemes önmegtagadás azon mértékével is, melyet politikai érettségnek szokás nevezni s így joggal tarthat igényt arra, hogy a politikai jogok teljével az eddiginél kiterjedtebb mérvben felruháztassék.

Midőn a táviró Turinból meghozta a hirt, hogy a minden igaz magyar hazafi által rajongásig szeretett nagy hontalan nincs többé, nem volt az országban véleménykülönbség arra nézve, hogy a magyar államnak épen ugy, mint a társadalomnak elengedhetlen kötelessége a nagy halott iránt háláját és kegyeletét őszintén és ünneplésesen leróni, mert hisz ő volt az, ki lerakta azokat az alapokat, melyeken a mai államszervezet felépült; az ő lángesze, ragyogó szónoki hatalma, semmitől vissza nem rettenő hazaszeretete teremtette meg az 1848-ki alaptörvényeket, melyek a nemzet és uralkodóház közti kiegyezésnél is közös kiinduló pontul elfogadva lettek: nem volt tehát semmi ok ama feltevésre, hogy a kormány kegyeletének adóját meg fogja tagadni az 1848-iki törvények megalkotójától.

Ezt a jámbor hitet azonban csakhamar nyomon követte a keserű csalódás; láttuk azt a kínos vergődést, melyet a kormány és pártja véghezvitt; megdöbbenve vette észre a nemzet, mennyit ér az 1867-ki kiegyezés által kivívott állami önrendelkezési jogunk, midőn még a nemzeti kegyelet kifejezése is birodalmi közösügy színvonalára lett alácsúsztatva; annak a kormánypárt által önállónak híresztelt magyar államnak még ahhoz sincs joga, hogy nagyjait meggyászolja! Bécsbe kellett szaladgálni kegyes engedélyért, hogy elis-

merhessük annak érdemeit, kiről már az egész világ elismerte, hogy ő volt a század egyik legnagyobb fia s hazájának újjáteremtője. Bécs azonban most sem tagadta meg magát, hanem százados politikájához híven mereven utasította el magától a nemzet esdeklő szavát, hogy legalább a nyitott sirnál fojtsa el gyűlöletét s engedje meg, hogy a magyar állam oszthassa a magyar nemzet gyászát.

A bécsi udvari körök, melyek a magyar államra s koronás királyára soha sem szűnnek meg mindkét fél érdekeire vészthozó befolyásokat érvényesíteni, engesztelhetlenségökkel elérték azt, hogy a nemzet legszentebb érzelmeiben ellenfél gyanánt látta magát szembeállítva az állammal, természetes tehát, hogy felháborodásában tiltakozott magát az államot is megalázó ezen kegyeletlenség ellen; az elkeseredés utcai tüntetéseiben tört magának utat s az a hadsereg, melyhez a mi fiainkat adjuk s melyet a mi pénzünkön tartunk, de a mely azért nem a mienk, hanem egy közjogilag nem, csak tényleg létező összbirodalomé, nagy harci kedvvel rohant a védtelen népre s ontotta véréit asszonyok, gyerekek, pedig mind ezt egy lobogó kitűzésével el lehetett volna hárita

Legjobb uton voltunk a katonai rémuralom felé, mely ugy látszik a bécsi soldateska eszményképe, midőn Turinból kemoly intelem hangzott a felbőszült nép felé: Kossuth Lajos fiai kérték atyjok szent nevére a főváros lakosságát, hogy csendesüljön le s ime, a mit szuronyerdő s vágató lovasezredek nem voltak képesek elérni, kivivta az a három varázserejű szó: a felbőszült tömeg magába fojtva méltó haragját visszavonult s elmerült a nagy nemzeti gyász némaságába, mert Kossuth szent nevében kérték erre!

Menjünk végig az egész világ nagy városain s ehhez fogható nem találunk. Minden nagy városnak megvan a maga salakja, mert az egész országból oda iparkodik minden kétes existenzia. Ez az alja a nagy városok társadalmának, ott van minden még oly nemes czélekből rendezett

tüntetésnél s csakhamar felülkerekedik, mert szeret halászni a zavarosban s épen mert ez a czélja, nem nagyon hallgat a politikai idealokra. S mégis hazánk fővárosában a népnek még legalsóbb rétegeit is mintegy varázsütésre megállította romboló utjában egy politikai ideál s csak a rávaló hivatkozás békés polgárokká változtatta át az imént még háborgó tömeget! Ilyesmire nincs példa a történelemben.

A ki aztán a nagy gyászmenetben látta ennek a népnek, mely legszentebb érzelmeiben lett vérig sértve, méltóságteljes magatartását, azt a százezerek szívéből jövő önmegtagadó igyekezetet, hogy a nemzet nagy gyászünnepe a legpéldásabb rendben folyjék le s ne vegyüljön abba az összhangot zavaró egyetlen sértő hang se, kénytelen volt bámulattal adózni a magyar nép ideális józanságának s politikai érettségének és csak szánalommal gondolhatott a magas katonai körök vakságára, kik a kaszárnyák udvarára csődítették rohamra készen az egész megerősített fővárosi helyőrséget a nemzeti harag kitörésétől való féltőkben.

No de ki vehetné ezt tőlük rossz néven; nem a mi vérünkben való ok, hogyan is volnának képesek minket megérteni!

Külföld.

Uj bombamerénylet Párisban. Párisban 4-ikén este fél tíz órakor a Vaugirard utczában, a szenátussal szemközt levő Foliot-vendéglőben bombarobbanás történt. A bomba, melyet az ablak párkányára tettek, erős durranással explodált s az ablakot bezúzta. Egy festő, ki épp a vendéglőben vacsorált, megsebesült. A vendéglő körül nagy néptömeg gyűlt össze, közte sok szenátor. Az első perczben mindenki azt hitte, hogy a vendéglő levegőbe repült. A szenátus előtt levő őrség fegyverbe állt. Letartóztattak egy embert, ki a robbanás pillanatában menekülni akart.

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Pille!

Ingó-ringó léptekkel közeledik . . . A két férfi kiter neki. A mint elmegy előttük, merően rájuk néz, kicsit visszakapja a fejét, aztán hirtelen visszafordul és barátságosan int Benkőnek — hanem azért a másikra is átvet egy kíváncsi pillantást. Aztán ingó ringó léptekkel megy tova . . . Benkő arcza fakó és összeszorított fogain át kérdi:

„Láttad?“

„Láttam“ és Kunos Béla fürkészkedve néz barátjára. „Ki volt?“

„Ki? Hát a feleségem“ . . .

Szótlanul ballagnak tovább; vacsoráig nem is váltanak egy szót sem. Mikor aztán ott ülnek a Hungária éttermében, messze a cigánytól, Kunos Béla megszólal.

„De hát tulajdonképen miért is hagyott el?“ . . . Mint a kinek egész idő alatt egyéb se járt a fejében. S a másik ezt természetesnek tartja és csunya, rekedtes hangon kezd.

„Persze, senki sem tudta ezt közületek megfejteni. Hisz ő szerelemből lett a feleségem és én — megszöktettem őt. Ez érthetetlen, ez talány, sugdossa a világ . . . mintha bizony én valami jobban érteném . . . mintha nem volna ez magamnak is problema, csak úgy mint nektek!“

Elmondom neked, hogyan, volt, bár erről még nem beszéltem senkivel. Hogy éppen te vagy az első és valószínűleg az utolsó is, azt ne ródd fel sem hozzád való bizalmamnak, sem őszinte barátságomnak.

Egyszerűen szükségét érzem jelenlegi kedély hangulatomban annak, hogy elmondjam valakinek ezt a bolondos históriát.

Egyetlen gyermeke az öreg Walthers grófnak, ki a szó szoros értelmében a tenyerén hordozta! Korán árvaságra jutott lánykájáért minden évben ösztrombitálta ismerőseit, kiket arra használt föl, hogy a lányt mulattassák. Én is hivatalos voltam hozzá. Nagyon jól mulattam, mert a kastélyi élet pompásan virágzott a gróf kezében. A lánynak udvaroltam, de nem többet, mint a kastélyi urnőjének rendesen szoktak. Szerelemre soha sem gondoltam. Mit is érhettem volna vele?

„Egy vagyonos nemes még a vagyontalan grófnőre is bajosan számíthat — hát még, ha az gazdag.“

Hanem azért nem egyszer éreztem hatalmas varázsát. Veszedelemesen kaczerának mondták, pajzának, csapongónak, ördögösnek . . .

Ha azonban velem magányosan beszélgetett, mindig nagyon szelid volt az arcza, kedves, szende mosolyával különben még ma is el tudja bolondítani az embert.

Hanem a szemétől mindig megijedtem. Pedig egyszerű őzbarna szemei voltak, aprósárga foltocskákkal bennök. Csakhogy ezek a foltok hirtelen kigyultak, és úgy ragyogtak, mint az arany. Mintha a lobogó belső tüzből kicsaptak volna a lángok, félelmesen . . . vésztojósolva.

Ó tudod . . . azok a gyűlölt szemek!

Hogy nézett rám, mikor elbucsuztam; ott volt a lelke, a szíve abban a nézésben.

Már a coupéban ültem, s még mindig arra gondoltam. Szinte föllélegzettem az utolsó csöngetésre . . . a konduktor ép az én ajtómat zárta . . .

„Nyissa . . . föl . . . gyorsan . . .“ fuldokolta egy hang . . .

A következő perczben két kar szenvedélyesen szoritotta át a nyakamat s egy pár vonagló ajk lázasan suttozta:

„Nem bírok ellenni nélküled . . . nem bírok . . . És egyebet nem kaptam feleletül.“

Az apja könyörgött, rimázkodott neki, térjen vissza hozzá, megbocsát, elfeled mindent.

Nem tettem.

Az öreg személyesen eljött, s reszkető hangon kérdezte tőle:

De hát miért . . . miért tetted ezt . . . miért? S ő csak engemet nézett s azt mondta „ . . . Hát csak azért“ . . .

Persze elvettem feleségül s beleszerettem a boldogulásig abba az aranyos gyönyörű pillébe. Minden tettemnek, minden cselekvésemnek a rugója, minden gondolatom csak ő volt.

Hogy szerettem! . . .

Hanem a szemeitől, azoktól az aranyhimes, szevedélytől lángoló szemektől még mindig félttem. Aztán még valamitől rettettem én nagyon; féltettem a boldogságomat.

Midőn végre beleszoktam egünet örökösen tisztának, felhőtlennek látni . . .

Várj csak . . . hogy is volt . . .

Egyszerre csak észre vettem, hogy a pille kezd unni; megenni engem, a szerelmemet, boldogságomat. Az egész csak úgy sejtettem és reszketve kutattam adatok után. S bár ezalatt ezer kínokat szenvedtem át, csak kutattam tovább . . . tovább, kegyetlen örömmel hurczolva szegény szívemet a legirtózatossabb kinpadra.

Hirek.

— (Gyászünnepély Kossuth Lajosért.)

Csütörtökön d. e. 11 órakor tartotta meg a pécsi izr. hitközség a gyászistentiszteletet Kossuth Lajosért. A zsinagóga zsúfolásig megtelt előkelő közönséggel. A városi hatóság Aidinger János kir. tanácsos, polgármester vezetése alatt jelent meg. Az izr. hitközség elöljárósága Wertheimer Jakab elnök, az izr. hitközség iskolaszéke pedig Kengyel Mór elnök vezetése alatt vonult be. A templom ez alkalomra igen szépen volt díszítve. Gyászrapériák borították belsejét. Az oltár körül minden feketével volt bevonva, valamint a karzatok, oszlopok, a gyeptyák, a kandelláber. Igen szép délszaki növények díszlettek az oltár körül. Goldstein karmester orgonaszolozsmával kezdte meg az ünnepélyt, mire az énekkar a Szózatot énekelte. Azután Rosenbaum főkantór a 27. zsoltárt énekelte meghatóan. A zsoltár élenklése után Perls Armin dr. mondta el ünnepi beszédét, melyet ima előzött meg. Szónok Mózesrel hasonlította össze Kossuth Lajost. A beszédből közöljük a következő részletet: „A magyarok Mózes is megragadta a kormányalpácát, jogot, szabadságot, önkormányzatot követelt népének. S őt is próbára tevék. Az udvar legelső embere, Metternich megkínálta arannyal, mert tudta, ha ezt választja, veszte van. De önzetlen, tiszta lelke megállta a kísértést, az égő parázsba kapott. — És az ő ajkára is rátapadt az isteni szikra, és ott égett a szónoklat lángoló heve, a melylyel felszerkenti, lángra lobbantá az elalélt nemzet megszűbbadt élet ösztönét, vágyát, önérzetét. De tudta, mely nép maga nem váltja meg magát, az nem is lesz megváltva soha. S megkezdé az ő csodatételeit. Előbb a kézzel. Megmutatta, ha kezünket renyhén ölkébe dugjuk, az a kéz megszibbad, elsorvad, de ha kivesszük, munkára feszítjük, a kar erős, az erő félelmetes és tiszteletgerjesztő lesz. És megteremté a közgazdasági védelmet a honi ipar támogató hazafias szövetségét. S megmutatá a másik csodat a bottal. Az igazság, a páratlan, megvesztegethetetlen minden nemzet alapja, fentartója, támasza. Ha kiereszti kezéből, elveti magától, kigyóvá válik, mely ellene fordul és halálos marással fenyegeti. De ha megragadja, tartja erősen szorosan, akkor gyámola lesz, melyre mindenkor bizvást támaszkodhatik. S ő kezében tartá az igazság csodabotját s lázas gyorsasággal tette szabaddá a gondolatot, a szót, megszünteti az urbert, megteremtí a közteherviselést, a népképviselést, a nemzeti őrséget, a felelős kormányzatot, a röghöz kötött jobbágyból embert, az emberből polgárt és a kiváltságos rendekre szakadozott sokaságból szabad nemzetet teremt.“ Perls Armin dr. rabbi szépen elmondott beszédével nagy hatást gyakorolt a közönségre. Az ünnepély az énekkar karával végződött.

— (A pécsi evang. egyház gyászistentisztelete) Kossuth Lajosért holnap d. e. 10 órakor lesz. Az ünnepi beszédet Jeskó Lajos lelkész fogja mondani. Az ünnepélyen a Pécsi Dalárda is közreműködik.

— (A vidék gyásza.) Kis-Harsányban Kossuth Lajos temetése napján gyászistentiszteletet tartottak az ev. ref. templomban. Már reggeli 6 órakor megszólaltak a harangok, s 10 órakor a templom zsúfolásig megtelt közönséggel. Az ünnepi beszédet Hoffer Károly ev. ref. lelkész tartotta, mely nagy hatást idézett elő a hallgatóságban. A zárma után

Ugy okoskodtam, hogy ha megunt, hát kell lennie valaminek . . . tán valakinek, aki miatt ez történik. Kell lennie!

És megfigyeltem éjjel, nappal. Az utcán utána kullogtam messziről, követtem mindenhova és megvártam, míg valami boltból kijött. De semmi, semmi . . .

Egész éjjeleket átvirasztottam hallgatózva, vajjon nem árul-e el valamit álmában.

Gyötrellemmel figyeltem meg azt a változást, mely nézésében nyilvánult. Nem villantak már fel az arany lángok, ha meglátott, az csak egyszerű foltos barna szem maradt. Unott volt a tekintete és mily kimondhatatlan közönyvel háritotta el gyöngédségeimet!

Végre azt hittem, megtaláltam az okot. Lázás agyam kiszemelt magának egy alakot a társaságból, egy csinos fiatal festőt, ki a többinél tüzebben udvarolt a feleségemnek.

Egy este, midőn hazatérve a jégpályáról a vacsorához ültünk, kifakadt belőlem a keserűség, és heves szemrehányásokat tettem neki.

Mikor végre megértette, hogy féltékeny vagyok, nevetve kérdezte, hogy ugyan kire?

És én együgyű a féltékenység dühétől elkábítva vadul dobtam az arcába a festő nevét.

Láttam, hogy meg volt lepette. Életemnek odaadtam volna felét, ha visszavonhattam, elfelejtethettem volna vele a mondottakat. Késő . . . késő . . .

Vacsora alatt nem evett egy falatot sem, elmélázva nézett a lámpába és csak halkán felelt.

Rettegtem, hátha arra a másikra gondol.

Elfutott a méreg . . . Keserűen kérdeztem

a polgári dalárda gyászdalokat énekel Hegedűs Titusz községi tanító vezetése alatt. A karének után az egész közönség meghatva énekelte a Szózatot s ezzel az istentisztelet véget ért.

— (Kossuth szobor Pécsen.) Tegnap délután városunk több tekintélyes polgára értekezletre gyűlt egybe Erreth János országgyűlési képviselőnek iakásán, melynek célja volt, hogy tekintettel arra, mikép Kossuth Lajos nagy hazánkfianak Budapestten felállítandó emlékszo-brára magában a fővárosban és a külföldről annyi adomány fog előreláthatólag befoyni, a mennyiből a nagy férfihoz s az országhoz méltó szobor felállítható lesz, Pécs városa és vidékének adományaiból Pécsen állíttassék fel egy Kossuth-szobor.

Az értekezlet egyhangulag megállapodott abban, hogy az ápril hó 16-iki városi közgyűléshez indítvány terjesztessék be az iránt: mondja ki a közgyűlés, hogy Pécs szab. királyi városban Kossuth Lajos nagy hazánkfianak emlékszo-brát állíttassék, mely célra a város közönsége megfelelő összeget szavazzon meg; keressék meg Baranya-, Somogy- és Tolnavármegyék közönsége, hogy adományaival a szobor felállításához hozzájárulni szíveskedjék; küldjön ki a közgyűlés egy szoborbizottságot, melynek feladata lesz az eszmét a nagyközönségben terjesztetni s adományokat gyűjteni s mondja ki azt is, hogy a társadalmat e cél elérése iránti tevékenységében a város törvényhatósága erélyesen támogatni kész. Hiszük, hogy a közgyűlés lelkesedéssel fogja ez indítványt elfogadni s ezzel a pécsi Kossuth-szobor alapját megvetni.

— (Kossuth Lajos Tivadar elutazása.) Kossuth Lajos Tivadar csütörtökön este Nápolyba utazott.

— (Kossuth csillaga.) A napokban, mint Szabadkáról írják, az utcán járó-keleőknek föltűnt, hogy a nyugati égbolton időközönként egy csillag jelenik meg. A csillag fénye oly erős volt, hogy éles látású ember a ragyogó napfény dacára is tisztán felismerhette a kék égboltozaton. A nép mindjártelkeresztelte a különös égi tűneményt Kossuth csillagának, azt a magyarázatot fűzvé hozzá, hogy a megdicsőült Kossuth lelke erre a csillagra költözött s onnan vigyáz elárvult népére.

— (A pécsi izr. népiskola gyászünnepélye.) Csütörtökön d. e. 9 órakor tartotta meg az izr. népiskola a gyászünnepélyt Kossuth Lajosért a népiskola dísztermében. Az ünnepélyt Klingenberg Jakab igazgató lendületes beszéddel nyitotta meg s fölszólitotta Strauszert Henriket az ünnepi beszéd megtartására. Ezután a gyermekek a Hymnust énekeltek el. Strauszert hatalmas, s bibliai idézetekkel átszótt beszédben méltatta Kossuth Lajos halhatatlan érdemeit. Befejezésül a gyermekserg a Kossuth-nótát énekelte. Az iskolai előadások e napon szüneteltek.

— (Pécsi színészet.) Somogyi Károly színtársulata csütörtökön éjjel 11 órakor érkezett Pécsre Szabadkáról. A megnyitó előadást ma tartják. Színre kerül: a „Paraszt becsület“ Mascagni világhírű 1 felvonásos operája, melyben Kaposi Józsa, Kézdi Juliska, Kállai Lujza, Kassai S. Nagy Imre vesznek részt. Ezzel együtt előadják „Katonás a“ vigjáték 1 felv. Andreánszkytól. E darabban játszanak R. Balog Etel, Szilágyi Berta, Kükemezei Gizella, Peterdi, Follinusz, Balla. Vasárnap színre kerül: A „vörös sapka“ népszimű.

tőle, hogy tán tényleg szerelmes abba a naplopóba, mire ő, mintegy álomban felelt:

„És miért ne? . . .

És akkor éjjel, mikor örült féltékenységemben visszatartott lélegzettel hajoltam feléje, ellesve minden mozdulatát, fölfogva minden sóhaját, hallottam, a mint álmában ismételte:

„Miért ne? . . .

Ki volt mondva itéletem. Megértettem, hogy az az aranyhimes pillangó, mely önkényl lebbent belé az én hálomba, most örökre elszáll tőlem. Elszáll, mert magam téptem nyílást neki a hálón, és ezt a hasadást nincs hatalom, mely befoltozhatná.

S nemsokára valóban elszállt a pille . . .

Elszökött a festővel, gondtalanul cserélte fel a jólétet és tiszteletet egy izgalmas élet nélkülözéseivel.

Könyörgtem én is neki, mint a szegény öreg akkor. Megaláztam magamat és zokogva kérdeztem tőle:

„Miért . . . miért tetted ezt nekem, nekem, a ki szeret, a ki imád, örülten, szenvedélyesen, vég-hetetlenül, mint senki e világon? Miért tetted . . . miért? . . .

És a pille, ez a varázsos, alacsony lelkületű gyöngye. ingatag báb, csak vonogatta a vállát.

„Hát csak azért“ . . . és biztosított, hogy azért mi továbbra is jó barátok maradhatunk. Hány-szor mondogatom magamnak:

„Gyűlölöm . . . gyűlölöm.“

Pedig hát szeretem, szeretem jobban, mint valaha . . . szeretem gyöngeségében, ingatagságában és lelketlenségében . . . azt a csapodár pillét! . . .

A főszerepeket Kézdi Juliska, Kassai, Dezséri, Bod-roginé, Szakács, Szilágyi Berta s Balla játsszák. Hétfőn „Lemondás“ Karczag sziműve. Az első operett udjondás a „Boszorkányvár.“ Az előadások fél 8 kor kezdődnek.

— (Kitüntetett tanár.) A Farkas-féle 80 frtos alapítványi ösztöndíjat, melyben Pécs szab. kir. város azon tanárát, vagy tanítóját szokták rész-síteni, ki tanítványait a leghazafiasabb szellemben oktatja, tegnap d. e. a városház közgyűlési termében megtartott ülésen a kiküldött bizottság Kiss József főreáliskolai tanárnak adta szótöbbséggel.

— (Körmenet.) Vasárnap apr. 8-án reggel 8 órakor körmenet indul a székesegyházból a szigeti külvárosi Xav. Szt. Ferencz kápolnához, a hol ünne-pélyes szent mise tartatik.

— (A villányi svindler.) Pollák Mihály-nak nevezte magát az a fiatal gavallér utazó ki egy budapesti országos takarékpénztár ügynökének hazudta magát s Villány vidékén faluról-falura járva a nép nagy öröme az hirdette, hogy ő a nagy kamatok alatt roskadozókat fölszabadítja, mert 4% kölcsönt tud szerezni. A jó nép, mint mindig, mikor svindliéről van szó, ezuttal is lépre ment. A vigécz, ki különben pécsinek adta ki magát, kivette a telekkönyvi kivonatokat az illető számlomra méltók-al, a mi nem jár költség nélkül s minden 1000 frt után 5 frt díjat fizettetett magának. Mikor aztán több 5 forintokat zsebre vágott a jeles firma, bucsu nélkül Isten hozzád-ot mondott Villánynak és vidé-kének és elzónázott — hová? — a jó Isten tudja. Vajjon meddig fogják becsapni ilyen primitív módon a jó népet? Csak egy kis elővigyázat s nem is volna baj.

— (Kaszovits Ferencz) állatorvos állását már elfoglalta. Lakik: Siklósi országuton 55. szám alatt.

— (A földadó kivetési lajstromok) az 1894 ik évre szólók, a városi pénztári hivatalban f. é. ápril 5-ikétől 13 ig bezárólag a hivatalos órák alatt közszemlére lesznek kitéve, s megtekinthetők. A kivetés elleni felszólamlások a pécsi kir. pénzügyigaz-gatóságához írásban benyújthatók.

— (A pécsi polgári daloskör) csütörtökön este megtartott választmányi ülésen a leköszönt Tischele Károly alelnök helyébe egyhangulag Wimmer György eddigi titkárt választotta meg.

— (Visszavonta a szavát.) A szigetvári borbély és paróka művész közszeretnek örvend, mint azt mindenki tudja, a ki boltjában megszor-te-lenítette magát. A napokban betévedt boltjába egy bíró is. Ez igen nagy megtiszteltetés, gondolá magában a borbély s szórakozásból kártya játékot ajánlott föl szívesen látott vendégének. Ferblit játsztak. Egy darabig vihar nem mutatkozott. Ámde a mint jobban belemélyedtek, a tűz is annál inkább elfogta az ördög bibliájával foglalkozókat. Már ennek ez a rendje. Egyszer csak a borbély 1 frt vizit tesz. A bíró megbotránczik. 2 frtot kell tenni, — mondá némi ingerültséggel. Hisz egy forinttal játszani nem is érdemes. A borbély a 2 frt vizit minden kapa-czitalás dacára sem volt hajlandó megadni, sőt ke-reken kinyilatkoztatta, hogy 1 frtnál többet még a herköpáternek sem ad s szemei a méltó fölgerjedés-től csak úgy szórták a villámokat. De már ez több, mint a mit egy bíró még Magyarországon is elvisel-het. — gondolá magában a bíró, s azt találta mon-dani a borbélynak, hogy ő „smuczig.“ Ennek se kellett több. Olyan piros lett egyszerre a dühtől, mint a szegedi paprika s akkorát ugrott, mint Bányfy Dezső báró, mikor megtudta, hogy a ma-melukok kiteszik a szűrét.

— Vonja vissza a szavát, bíró ur! — hörgé halálsápadtan és reszkette a borbély, — különben borotvám élére esküszöm, hogy úgy lenyisszantom a nyakát, mintha sohasem lett volna a helyén.

A bíró ránézett a borbélyra, kettőt suhintott a kezével a levegőben s olyan két hatalmas nyaklevest adott a borbélynak, hogy az egy pillanat alatt 36 ezer szikrát látott s úgy tántorgott, mintha egy liter bunda pálinkát bekebelezett volna.

— Visszavontam a szavamat, — mondá a bíró az ekzekució után, s mint ki jól végezte a dolgát, egy pohár sört megivott a korcsmában s tovább állott.

— (Halálozás.) Czinder Rezsóné, szül. Ebert Anna f. hó 5-ikén 42 éves korában elhunyt Pécsen.

— (A házbéradó kivetési lajstromok), melyeket a m. kir. pénzügyigazgatóság az 1894. évre érvényesített, f. évi április 7-ikétől 16-odikáig bezárólag terjedő 8 napi határidőre a városi pénztári hivatalos helyiségben, az adózó polgárok által leendő betekintetés végett kitéve lesznek. Mindenkinek joga van az adókivetési tétel ellen a kitűzött határidőben a hivatalos órák alatt felszólamlását a városi pénz-tári hivatalban írásban beadni.

— (Az első fecske.) Egy fecske, egy ked-ves csicsergő kis tarka fecske repült be tegnap dél-előtt egy siklósi-utcai ház folyosó ablakán. Egy dara-big tétovázva repdesett sarokról-sarokra, míg ráakadt

a keresett helyre, egy megrongált fészekre a háztulajdonos egyik ajtaja fölött. Két nap előtt látták először beröppenni a fecskét s a kedves kis madár a folyosót tele csicseregve javitgatja, építgeti újra fölaltalált fészket. A mult tavasszal is sokat gyönyörködtek az aranyos kis madárban. Gyakran be voltak zárva a folyosó ablakai, mikor a ház csicseregő lakója megjelent, hogy fészkeire szálljon. Neki-neki röppült ilyenkor az ablak-tábláknak, kopogva, hogy eresszék be. Végre megunt a kopogást, elkezdett az udvaron körül röpdösni s nemsokára a lépcsőházon látták fölfelé szállni, be a folyosóra, a fészkeire.

— **(Club-vacsora.)** A pécsi kerékpár egyesület tagjainak április havi összejövetele 7. é. sz. a Dollinger féle „Hétfejedelmé” szálloda éttermében. A családi társasvacsorára, mely tombolával lesz egybekötve, vendégeket szívesen látnak. Étkezés étlap szerint. Kezdeté 8 órakor. Pontos és nagyszámú megjelenés kéri.

— **(A Pécsi Kerékpár Egyesület.)** f. hó 8-án, vasárnap, kirándulást rendez Eszékre. Indulás reggel 6 órakor, vissza esetleg vonaton. Indulás a Bedőkávéházból.

— **(A megyei állandó választmány ülése.)** A megyei állandó választmány csütörtökön délelőtt ülést tartott a folyó hó 9-edikén tartandó tavaszi közgyűlés tárgyainak előkészítése céljából. Sey Lajos megyei főjegyző nyugdíjazása a bemutatott orvosi bizonyítvány, valamint a főjegyző saját kérelme és 27 évi szolgálata alapján elhatározatát és nyugdíja évi 1300 frtban javasoltatik megállapítandónak. A házipénztár 1893. évi számadása a szokásos óvások fentartása mellett helyben hagyandó lenne. A gyámpénztári tartalék alap 109.341 frt 16 krt tesz ki, — a mi szintén helyben hagyandó. A mágoics-szászvári ujonnan építendő közut irányának megállapítása tekintetében az eddigeli tervbe vett két irány mellé egy harmadik utirány felvétele, mely 15.000 frt megtakarítással járna, elhatározatott, és ajánlatni fog a közgyűlésnek, hogy az államépítészeti hivatal ez irányban keressék meg. A vármegye tulajdonát képező mágoicsi kis megyeházát a mágoicsi főjegyző 220 frtot ajánlott. Elfogadandónak javasoltatik. Hosszabb vita fejlődött ki Kapeller Margit elvesztett örökségi részének megtérítése tárgyában, melyben a miniszter vizsgálatot rendelt el. A közigazgatási bizottság fogadatosította ezt a vizsgálatot, melynek során kiderült, hogy az árvászek mulasztást követett el, és pedig a mulasztás leginkább az elhunyt Jeszenszky Gézat terheli. Miután a közigazgatási bizottság már döntött ez ügyben, és hogy az árvászek beperesítése elkerültesse, Kapeller Margitnak 408 frt 25 krt tevő követelése kiutalványozandó, a mit a választmány szótbbsággal elfogadott. A földmívelési miniszterium leiratot intézett a vármegyéhez, melyben a megyei gazdasági választmány megalakítására hívja fel. Szily Tamás, Hinka László és Stenge Ferencz által álló bizottságnak adandó ki a kérdés tanulmányozás és jelentés tétel végett. Özv. Feldl Istvánnak kérvényére, melyben elhunyt férje után a halálozási negyed kiutalványozását kéri, a fennálló gyakorlat értelmében, az kiadandónak javasoltatik. Hasonlóképpen özv. Feldl Istvánnak végkielégítésképpen 600 frt, mint férje félévi fizetése volna kiadandó. Fölker István rendes megyei díjnoknak nyugdíja évi 339 frt 40 krtban megállapítatik. A kir. tanfelügyelő átteszi Heves vármegye szabályrendeletét, mely a 15 éven aluli gyermekeknek korcsmározása ellen irányul. Hasonló szabályrendelet alkotása javasoltatik. Még egy csomó számadást véleményeztek helybenhagyandónak, s aztán az ülés fél 12 kor véget ért.

Művészet, irodalom.

„Az én Ujságom.” Pósa bácsinak a gyermeklapja is szép meglepetéssel kedveskedett az ő kis olvasóinak. — Egy aranyos színes képet küldött nekik. — Egy igen nagy fehér tojás uszik a tóban. A tojásan Lilike meg Bandika ül, utaznak szép tündérorszámban. — Tutsek Anna meséli el az ujságba ezt az utazást. Csupa kedves mese, vers, kép váltja fel egymást ebben a husvéti számban, s a gyermekek ugy ezekben, mint pedig s színes képen nagy gyönyörűséget fognak találni. — „Az én Ujságom”, mely el van ismervé, mint a legjobb s a legértelmesebb magyar gyermekújság, valóságos nevelője a gyermeknek. — De nemcsak neveli őket, hanem egyuttal igazában hazafias missiót teljesít, mert megtanítja a kicsinyeket törülmetszett igaz magyarságra nyelvben, gondolkodásban egyaránt. Pósa Lajos hivatással, lelkesedéssel s a gyermekvilág minden arányátat besugárzó szeretettel szerkeszti ezt az ujságot. Csupa kedély, csupa verőfény mindenütt. Csak azt viszi a gyermek ártatlóságában a mi a kedélyéhez illik s annak helyes irányban való fejlesztésére alkalmas. —

Az új negyed április hó 1-én kezdődött s ebből az alkalomból a legjobb meggyőződéssel ajánljuk „Az én Ujságom” at a magyar szülők, nevelők tanítók stb. figyelmébe. Előfizetési ár: negyedévre 1 frt. — Előfizetheti „Az én Ujságom” kiadóhivatalában, Budapest Andrassy-út 10. — Új előfizetők kedves kis könyvecskét kapnak az első számmal be- küldve.

Az 1848—49 iki magyar szabadságharcz története című illusztrált vállalatból most jelent meg a 9 ik füzet. Gracza György e füzetben az első független magyar teletelős miniszterium tagjainak élet és jellemrajzát mondja tömör rövidséggel. E füzet értékét nagyban emeli az 1849 iki szükségpénzek hű facsimilékben való közlése. Igen szép Andrassy Gyula gróf 1848 iki arczképe is, a mely eddig még seholsem jelent meg. A képek beosztása a következő: A szabadságharcz hírlapjai, — Mészáros Lázár, az 1848 iki hadügyminiszter arczképe. A pesti rendőrség jelvénye 1848 ban. — Honvédszászló szentelés. — Kossuth bankó. — Rozsnyó város szükségpénze 1849 ben (6. ábra). — Windischgrätz fel-falja a szabadság bajnokait (Günykép). — A Zichy-uradalom szükségpénze 1849 ben. — Ung és Bereg-megyei sóbankó 1849 ben. A zemplénmegyei Hegyalja szükségpénze 1849 ben (6. ábra). — Andrassy Gyula gr. 1848 ban. — Losonc város szükségpénze 1849 ben.

Közgazdaság.

A baromfi megóvása a betegségektől. Jóval nehezebb a baromfiállományt egészségesen fentartani, mintha betegség ellepte, abból kigyógyítani. Egy gondos baromfi-tenyésztő a következő 10 pontot állította fel a baromfi-tenyésztés tizparancsolatául: 1. A baromfit mindig rendszeren kellő időben kell etetnünk. 2. Ivóvizük mindig tiszta legyen, miután az állott, poshadt víz betegséget okoz. 3. A baromfi elé ne adjunk penészes, vagy romlott eledelt. 4. Ugyisint nem szabad mérges vagy egészségtelen füvet zöldtakarmányképpen használni. 5. Eső, vagy hó ellen meg kell a baromfit védeni s az ólat lehetőleg ki kell padlózni, hogy könnyen kitisztítható legyen belőle az ürülék. 6. Ha baromfinak a megszokott táplálék helyett más takarmányt akarunk adni, akkor az átmenetnek lassunak kell lennie. 7. Este lehetőleg magvakkal tápláljuk a baromfit. 8. Az ólban a friss levegőről és kellő tisztaságról gondoskodjunk. 9. Ez utóbbira ügyelni kell, s legalább hetenként kétszer a baromfi

ólat ki kell tisztítani. 10. A kitisztított baromfiólaban homokot és mészpórt kell elhinteni.

Törvénykezés.

A daróczi legények pártoskodása. Daróczon a legénység két pártra van oszolva már régibb időktől fogva, a dombi-utczaiak és a sáros-utczabeliek pártjára. Hogy ez a két párt nem szereti egymást, az magától értetődik. Minden alkalmat megragadnak, hogy borsot törjenek egymás orra alá és sokszor megtörténik, hogy igen súlyos következményei vannak a pártoskodásnak. Igy 1893. aug. 12-ikén a dombi-utczai legények a korcsmában mulattak. Este 10 óra tájban mulatság közben azt az értesítést kapták, hogy a sáros-utczai legények botokkal fölfegyverkezve leskelődnek utánuk az utczán s megakarják őket verni. Erre kirohantak a korcsmából és Ferencz István, a ki a dombi-utczai legények vezére, a Karakas Illés nevű pajtása által a korcsmába menetel előtt a hid alá rejtett kardot, hirtelen elővette s azzal Ferencz Józsefet, ki különben unokatestvére, a korcsma előtt megtámadta, s először a karját szurta meg, majd mikor Ferencz József menekülés közben a hidon megcsuszott, egyik lábát vágta meg; fején pedig akkor ejtett egy hatalmas vágást, midőn a két szurás után szaladni kezdett. Ferencz József 2 hétig nyomta az ágyat, de még azután is sántikált s bekötött fejjel járt. A csütörtöki végtárgyaláson Ferencz István váltig azt erősítette, hogy őt támadta meg s ütötte bottal Ferencz József s ő egy, az utczán talált deszkadarabot ragadott föl védelmére, melylyel menekülése közben hátraütött. A kir. törvényszék Sável Kálmán elnöklete alatt Visy kir. alügyész indítványára, a védekezést nem fogadta el s daczára annak, hogy a panaszos a vádlottal előzőleg már kiegyezett s megbüntetését sem kérte, 9 havi börtönrre ítélte el. Vádlott és a kir. alügyész felebbezést jelentettek be.

Eltűnt épületfák. 1891. augusztus havában a beliscei fűrész és deszkagyár vezetői értesültek, hogy a torjanczai fatelepről, ahol Angliába leendő szállítás céljából elkészített s műszaki készülétekre szánt fa neműek voltak kirakva, nagy mennyiség hiányzik. Az eszéki rendőrség közbejöttével Eugenfalván és Eszéken megtartott kutatások alkalmával, Eugenfalván Gamav Ferencz és Hann Ádám molnároknál 18 darabot találtak, Eszéken pedig Mora János molnárnál négyet: Vinczekovics Pál hajókormányosnál három; a cég alkalmazottja a kárt 390 frtra becsülte. A vizsgálat során kiderült, hogy az épületfákat Pok Antal, Pollák Antal, Katics Antal, Pap József és Matkovics Ferencz eszéki napszamosok adogatták el, összesen 61 frtért. A csütörtöki végtárgyaláson vádlottak azt állították, hogy a tavaszi vízáradás alkalmával részint a Drávából, hol azok uszkáltak, részint a partokról, hol félig a homokban beásva voltak, szedték ki s usztaták Eszékre, hol egyideig fekvé hagyták s miután a tulajdonos nem jelentkezett, eladogatták. Visy kir. alügyész indítványában a lopást s az ebből folyó orgazdaságot vitatta meg azon esetre is, ha a fákat csakugyan a Drávából, illetve a partról szedték ki. A kir. törvényszék Sável Kálmán elnöklete alatt csupán talált dolog jogtalan elsajátítása s az ebből folyó orgazdaság miatt ítélte el vádlottakat 6 tól 8 hétig terjedő fogház büntetésre. Kir. alügyész és vádlottak felebbeztek.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

PLEININGER FERENCZ

Szerkesztő:

BOGÁTHY MEDÁRD.

Hirdetések:

23437. sz.

tlkvi. 1893.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Toldi Béla és csatlakozott pécsi takarékpénztár végrehajthatónak Madarász Nándor végrehajtást szenvedő elleni 30 frt. 90 kr. és 800 frt. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő, Pécsváros határában fekvő a pécsi 865 sz. tjkvben felvett 1350/a hlsz. 973 sz. házra 1500 frtban 1351 hlsz. 15 sz. házra az árverést 252 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1894. April hó 24. napján d. e. 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat, vagyis 150 frtot és 25 frt. 20 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényzikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerésvényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság 1893. évi Deczember hó 11. napján.

Lukries István,

tvazéki. bíró

Helyiség-változtatás.

Van szerencsém a n. é. közönségnek teljes tisztelettel tudomására adni, hogy **márczius hó 25-ödikén megnyitottam az Anna-utca 4. sz. saját házamban épített**

új fényképészeti műtermemet.

Miután a király-utczában eddig birt műtermem a színház-építés folytán lebontás alá kerül, bátor vagyok a mélyen tisztelt közönségnek becses figyelmét már most föl hívni a gondnal berendezett és felszerelt új műtermemre. Az eddig irántam tanusított bizalomért mély köszönetemnek adván kifejezést, biztosítom a t. megrendelőket, hogy czentül is a legújabbat és legjobbat fogom nyújtani.

Számos megrendelést kér

mély tisztelettel

Zelesny Károly

udvari fényképész.

